

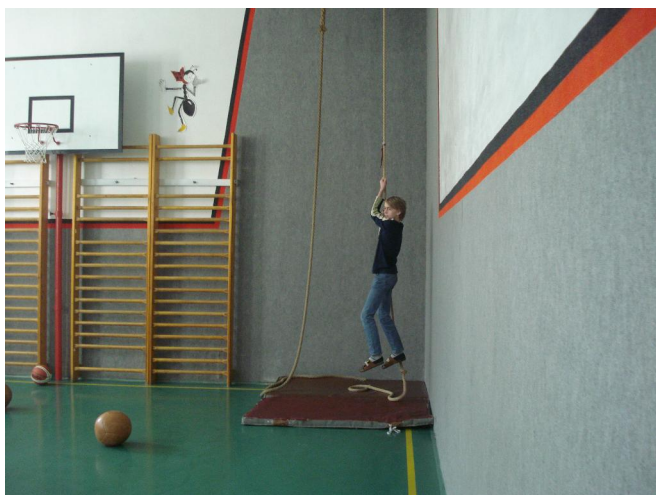
ZA POHÁDKOU

Dne 8. 4. 2011 se naše gymnázium proměnilo v pohádkový hrad, kde žáci nižšího gymnázia plnili nespočet pohádkových soutěží a my reportéři jsme tuto akci bedlivě sledovali a budeme se vám ji snažit co nejlépe přiblížit.

Práce všeho druhu

Jako první naše pozornost zavítala do tělocvičny. Kde nás přivítali Ferda mravenec společně s Broukem Pytlíkem. První družstvo přišlo už kolem 8:30. Bylo složené z kluků třídy G3.A. Jako první měli za úkol dotknout se 3 praporek rozvěšených v různých zákoutích

tělocvičny-což pro nikoho nebyl žádný problém. Druhý úkol plnili pouze dva předem vybraní soutěžící z družstva. Jejich úkolem bylo odpálit florbalovou hokejkou míček tak, aby strefil odrazový můstek, který byl vzdálený cca 10m od místa odpalu. Ve druhé části tohoto úkolu se soutěžící snažili trefit basketbalovým míčem do koše. Poté přišel na řadu třetí úkol, nejdříve si soutěžící ze svých řad vybrali jednoho zástupce, ostatní měli za úkol probíhat opičí dráhou, za jejíž zdolání získal

vybraný zástupce indicii, která mu měla napomoci uhodnout českého spisovatele pohádek. Některým stačilo jedno písmeno, ale pro někoho uhodnout Josefa Ladu byl opravdu oříšek. Čtvrtým a zároveň posledním úkolem bylo předvést pantomimou čtyři pohádky tak, aby je do 30s uhádl jeden z družstva. Po překonání těchto úkolů byly soutěžící řádně ohodnoceni Ferdou a Pytlíkem a pokračovali o pohádku dále.

A je to!

Na další pohádku jsme narazili hned za rohem. A to doslova, další stanoviště bylo v šatně tělocvičny, kde nás přivítal Pat a Mat. Nečekali jsme dlouho a přišli další soutěžící. I tentokrát pro ně splnění úkolu nebylo žádným problémem. A co že vlastně dělali? Pat s Matem si pro ně nachystali 36 pohádkových bytostí schovaných v přesmyčkách. Malou ukázkou jsme si pořídili i pro vás. Tak jak si s tím poradíte?

TPA A AMT

ÍPNA IMAZ

OSÍÁRKEČNK

ÍYRTŘ

RUAJMSC

OTMÝL LEAMENU

Na celý úkol měli pouhé 2 minuty, hned na začátku byli soutěžící připraveni na to, že celý úkol nelze splnit, účelem bylo jen napsat co nejvíce správných

postav.

Kdo mi to tu loupe perníček?

Už od dveří nás uchvátila vůně perníku. Uvnitř nás čekal Jeníček s Mařenkou, kteří měli napečený perníček. Každý kdo přišel, si ho mohl nazdobit podle vlastní fantazie. I my jsme si perníček pěkně nazdobili a snědli. A musíme uznat, že byl výborný!

Proč máš tak velké oči? Cesta do pekla

Naše pohádkové bloudění završila návštěva učebny 17. Vlk s Karkulkou tu měli nachystanou další disciplínu. Úkolem bylo vylosovat si písmenko, na které soutěžící vymýšleli krátkou povídku. Na celý tento úkol měli 5 minut. Hodnotila se hlavně originalita. A tady máme úryvek jedné z nich „*Silný lesák Standa sekal les společně se Steavnem Segalem. Spolu sekali spoustu lesných smrků...*“ Cestou do pekla nás provázeli Čert s Káčou. Soutěžící zde měli najít v pomíchaném textu 17 pohádek. Ale úkol byl opravdu těžký. I ti nejlepší z nejlepších jich našli pouze 16.

Kobzová, Korvasová, Žáková I.A

Oloupit, neoloupit?

Nejprve zavítáme do učebny číslo 4, kde nás netrpělivě očekával loupežník ve svém doupěti s názvem OLOUPIT, NEOLOUPIT. Žáci zde pod jeho dohledem měli z krátkých videoukázek rozpoznat přesné názvy pohádek. Za odměnu dostali indicii k rozluštění záhadné zprávy.

Riskuj!

Na druhém stanovišti nás čekala známá televizní soutěž, avšak místo ve studiu jsme se octli na učebně číslo 7. U dveří nás vítal nápis „POHÁDKOVÉ RISKUJ“. Na starost jej měli studenti 6.A. Studenti nižšího gymnázia měli na výběr z několika zajímavých témat, a to: princezny, záporáci, kouzelné předměty a zvířata. Otázky z těchto témat jim pokládali udatný rytíř a krásná princezna. Odměnou za dobrou odpověď se stala již zmiňovaná indicie.

Koblížku, koblížku já tě sním!

A snad nejzajímavější jsme si nechali na konec. Byla to učebna číslo 22, kde se pohádková babička s dědečkem postarali o zábavu. O ochutnávku jídel, přebírání hrachu či překážkovou dráhu a poznávání předmětů nebylo nouze. A název KOBLÍŽKU, KOBLÍŽKU, JÁ TĚ SNÍM byl na místě, protože neodolatelnou dekorací byla mísa čerstvě napečených koblížků.

Kordasová, Kočtářová I.A

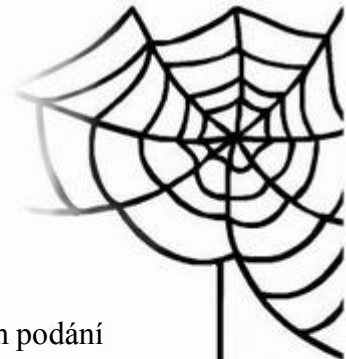
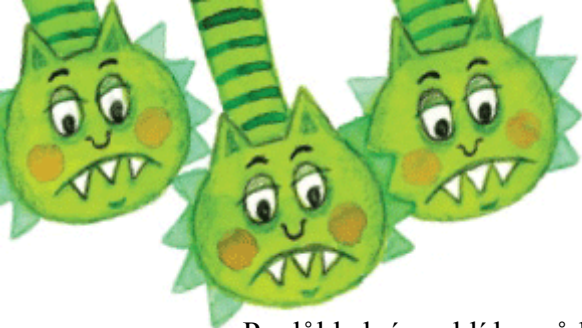
Zazvonil zvonec a domysli si konec

Skupina nás, tři statečných reportérů, dostala za úkol zdokumentovat nadpřirozené jevy v učebně 16, 19 a na půdě. Jelikož patříme ke světové špičce ve svém oboru, rozhodli jsme se,

že na to půjdeme od lesa. Co dělá les lesem? Spoustu dřeva, a kde byste na gymnáziu našli spoustu dřeva? Na půdě. Šli jsme na to od půdy. Vzhledem k opuštěnosti tohoto místa jsme zde očekávali něco děsivého, stejně jako většina dotázaných soutěžících. Realita předčila naše očekávání. Místo pavouků, netopýrů a zapomenutých klempířů jsme k našemu překvapení narazili na krále Huberta I., jeho choť Eufrazínu a jejich

dospívajícího syna Huberta II.. Frustrovaný a přestárlý král, zjevně trpící syndromem vyhoření, si zrovna stěžoval na to, jak je svět špatný, nic nemá cenu a všechno stojí. Ještě ke všemu si jeho neschopný syn ani nedokáže najít nevěstu urozeného původu. Místo toho se tajně schází s nějakou prostou děvečkou Božidarou a chce si ji vzít za ženu. K velmi věrohodně zahrané první části pohádky měly jednotlivé soutěžící skupinky za úkol vymyslet závěr. Měli jsme možnost do těchto prací nahlédnout. Nejčastějším závěrem bylo, že se Hubert II. nakonec s Božidarou oženil, avšak král se s tím ne vždy smířil. Některé skupinky na něj dokonce seslaly infarkt.

Veršování se Sněhurkou

Po důkladné prohlídce půdy jsme se se štábem i veškerou technikou za účelem podání zevrubné zprávy o dění přesunuli na učebnu číslo 16. Zde bylo pohádkovými bytostmi opravdu nabitá. V jedné polovině třídy se usadila Sněhurka s poněkud přerostlým trpaslíkem. Tady měli studenti nižšího gymnázia možnost předvést poetické schopnosti a týmového ducha. Dvojerším měli navázat na tvorbu předchozích skupinek, a vytvořit tak společně dlouhou báseň o Sněhurce a sedmi trpaslících.

Sosáčkama sosáme

Na druhé straně učebny poletovali včelí medvídci Čmelda a Brunda, u kterých měli soutěžící prokázat znalost českého jazyka doplňováním citátů z pohádek a známých i méně známých rčení. U včelích medvídků jsme se z taktických důvodů dlouho nezdrželi, protože měli pěkně nabroušená žihadla. A žihadlem to dost bolí. Obzvláště letos. Proto jsme pokračovali v naší výpravě za tajemnými bytostmi na učebnu 19.

Ryby, ptáci, raci přijdou na trachtaci

Zde nás trochu překvapil mlýn nacházející se v druhém patře, avšak mlynář působil velmi sebejistě a očividně mu mlení vynášelo. Mlel totiž tak vydatně, že si naší přítomnosti pravděpodobně ani nevšiml. Zato sličná „princezna“ ze mlejna nám ochotně a s líbezným úsměvem na líčku zodpověděla všechny naše všetečné dotazy. Dozvěděli jsme, že nejen na půdě zábřežského gymnázia mají problém s domýšlením pohádky. V tomto případě však soutěžící měli z papírků s podstatnými a přídavnými jmény poskládat název objektu, který měl otec, jedoucí do města nakupovat, přivést své dceři Popelce. Zůstává pro nás záhadou, proč to zajímalo zrovna vodníka a zámeckého pána, nicméně je to tak.

A proto, že jsme opravdu odborníci na slovo vzatí, rozhodli jsme se vyzpovídat smrtku, která bloudila po chodbách. Nejstatečnější z nás tedy smrtku oslovil. Když se před námi zastavila, polilo nás horko a mráz nám běhal po batochu. Na naši první otázku, bojí-li se smrti, odpověděla poměrně dotčeně, že ne, že má ze sebe radost. Nejoblíbenější pohádku však jmenovat odmítla a se slovy: „Já se na pohádky nedívám, já je tvořím. ... A říká se jim horory,“ důstojně odkráčela. Poměrně nás to vyděsilo. Je to však velmi pracovně vytížená osoba, tak jsme ji nemohli déle rušit.

Všechny námi spatřené bytosti měly velmi přesvědčivé kostýmy, jelikož nás opravdu přesvědčily. Odedneška věříme na pohádkové bytosti.

Hrubý, Stejskal, Suchý I.A

Šmoulí vesnička

Na tomto stanovišti, v učebně č. 10, si žáci vylosovali jednu pohádkovou bytost a dvě písmena, na které měli vymyslet co nejvíce přídavných jmen. Skupinka, kterou jsme zastihly, si vylosovala slovo *anděl* a písmena *č* a *s*. Žákyně vymyslely spoustu slov, například: čestný, čistý, čůrající, černý, strážný, spravedlivý, silný a spoustu dalších. Za svou snahu dostaly nápovědu, která jim usnadní cestu za pokladem.

Z mechu a kapradí

Zde měli žáci za úkol přiřadit k úryvkům z pohádek jejich názvy a autory. Byly tam ukázky třeba z Harryho Pottera, Sněhové královny, Rumcajse nebo Děti z Bullerbynu. Položily jsme pár otázek jedné ze soutěžících:

- „Jak se vám dnešní akce líbí?“
- „Kdyby to bylo každý den, bylo by to lepší.“
- „Jak se vám zatím daří plnit úkoly?“
- „Dobře.“
- „Zdají se vám ty úkoly těžké?“
- „Zatím jsme byly jen na pár stanovištích a ty se daly zvládnout.“

Carovy nové šaty

Učebna č. 11 se proměnila v módní salón, ve kterém se studenti snažili ušít pro cara co nejkrásnější šaty. K dispozici měli ty nejdražší látky, ale málo času. Museli to stihnout za patnáct minut. Jedna z dvorních dam se nám svěřila: „Je zajímavé pozorovat, jak tvoří kluci a jak holky. Holky mají většinou nějakou strategii, ale kluci to tam většinou jenom naplácají.“ My jsme zastihly zrovna skupinku holek, které ušily opravdu krásné šaty. Zeptaly jsme se jejich modelu, jak si užíval tvoření šatů. „Moc se mi to líbilo. Jsem naprosto nadšená, že si vybraly mě. Dnešní den se nám moc líbí, ale bude ještě lepší, když vyhraje, i když nevíme, co to bude.“

Hádej, kdo jsem

Na učebně č. 20 soutěžící ukázali, jak dobře znají pohádkové postavy. Museli totiž uhodnout, která pohádková postava před nimi zrovna stojí. Kladli ovšem jen otázky, na které se odpovídalo ano nebo ne. Za každé *ne* se jim odečetl jeden bod a maximální počet záporných odpovědí byl deset. Studenti se mezi sebou dohadovali, až nakonec zjistili, že před nimi stojí například pejsek, kočička nebo dokonce Rumcajs.

Vstávat a cvičit

Na tomto stanovišti nás přivítali králíci z klobouku, ovšem bez klobouku. U nich studenti luštili tajenku. Ve všech případech se to podařilo, i když asi všem dělala problém otázka „Jak se jmenovala princezna v sérii pohádek: Kouzelné meče?“. V tajence mělo vyjít *V Dánsku*, kde se narodil Hans Christian Andersen.

Studenti splnili všechny úkoly bez potíží a během dopoledne si užili spoustu zábavy.

Divišová, Schifferová I.A

Srším vtipem, plivám oheň

Učebna č. 18 se proměnila v dračí sluj. Pod dozorem studentů (Kristýna Maturová coby princezna, Jana Horká alias drak) byla nejdříve celá skupina rozdělena na tři menší skupinky. Každá z nich si vybrala nejprve lísteček s pantomimou nebo s verbálním projevem. Pak si

studenti vybrali lísteček s pohádkovou postavou, kterou mají předvést. Nutno podotknout, že se nebavili jenom žáci, ale i my, reportéři. Celou atmosféru dračí jeskyně doprovázely jak kulisy všeho druhu (výjimkou nebyl ani odpadkový pytel), tak i zvukové efekty.

„Jo, je to pěkný, hezky udělaný. Výzdoba se mi líbí nejvíc a jak jsou děcka převlečený“ (výrok studentky Karolíny Nerudové.

Kašpárkovo divadlo

Právě jsem navštívila „Kašpárkovo divadlo“. Hned u dveří auly, kde se divadlo konalo, na mě dýchla pohodová atmosféra soutěžících, pokoušejících se umělecky ztvárnit loutkové divadlo podle scénáře k pohádce Františka Hrubína *Kuřátko a obilí*. Problém však nastal, když náš pořadatel Viktor Valný (6.A) přímo na místě zjistil, že někteří soutěžící si předem

nevyrobili loutky. O to zajímavější bylo je pozorovat, s jakou vynalézavostí museli do patnácti minut přímo na místě loutky zhotovit. Viktorova slova mluvila za vše: „ Jelikož se na to vy***i, tak je dělaj(loutky) až teď a taky to podle toho vypadá!“ Musím zdůraznit, že bylo velmi zajímavé sledovat umělecké ztvárnění jednoho námětu v jednotlivých divadelních skupinkách. Veselá atmosféra mezi soutěžícími i publikem svědčila o nápaditosti a vtipu studentů. Závěrečné hodnocení hereckých výkonů i fantazie, provedené pí. uč. Kadlecovou, by mohlo být kladné. Také slova Vojtěcha Hamaly(5.A) mohou mluvit za většinu oslovených studentů: „Určitě by se měla tato akce opakovat příští rok.“

Závěrem lze jenom dodat- celý program přispěl k duchovnímu obohacení všech zúčastněných.

